

Lovtidende A

2014

Udgivet den 26. november 2014

21. november 2014.

Nr. 1224.

Bekendtgørelse af international købelov

Herved bekendtgøres international købelov, lov nr. 733 af 7. december 1988, med den ændring, der følger af § 1 i lov nr. 1376 af 28. december 2011.

§ 1. Bestemmelserne i De Forenede Nationers konvention af 11. april 1980 om aftaler om internationale køb, jf. bilaget til denne lov, gælder her i landet.

§ 2. Loven finder ikke anvendelse, hvis både sælger og køber har deres forretningssteder i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige. Hvis en part ikke har et forretningssted, sidestilles partens bopæl med et forretningssted.

§ 3. (Udelades)¹⁾

§ 4. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af justitsministeren.²⁾

§ 5. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

formuerettens område (Gennemførelse i dansk ret af del II om aftalens indgåelse i FN-konventionen om aftaler om internationale køb)³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.⁴⁾

Stk. 2. For aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse. Det samme gælder for aftaler, hvor forslaget om at indgå aftalen er stillet før lovens ikrafttræden.

Lov nr. 1376 af 28. december 2011 om ændring af international købelov og lov om aftaler og andre retshandler på

Justitsministeriet, den 21. november 2014

METTE FREDERIKSEN

/ Thomas Klyver

-
- 1) Bestemmelsen vedrører ændring i anden lovgivning.
- 2) Loven trådte i kraft den 1. marts 1990, jf. bekendtgørelse nr. 110 af 22. februar 1990 om ikrafttræden af international købelov.
- 3) Lovændringen vedrører § 1.
- 4) Loven trådte i kraft den 1. februar 2013, jf. bekendtgørelse nr. 973 af 24. september 2012 om ikrafttræden af lov om ændring af international købelov og lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område (Gennemførelse i dansk ret af del II om aftalens indgåelse i FN-konventionen om aftaler om internationale køb).

Bilag**De Forenede Nationers konvention om aftaler om internationale køb**

De kontraherende stater,

som under hensyn til de generelle målsætninger i de resolutioner, som blev vedtaget af De Forenede Nationers sjette særlige generalforsamling om etablering af en ny international økonomisk orden,

som anser at en udvikling af den internationale handel på grundlag af lighed og gensidige fordele er en vigtig faktor for fremme af venskabelige forbindelser mellem stater,

som anser at vedtagelsen af ensartede regler, som regulerer aftaler om internationale løsøre-køb, og som tager hensyn til forskellige sociale, økonomiske og retlige systemer, vil bidrage til fjernelsen af retlige hindringer i den internationale handel og fremme dennes udvikling,

er blevet enige om følgende:

DEL I.**KONVENTIONENS ANVENDELSESOMRÅDE OG ALMINDELIGE BESTEMMELSER****Kapitel I****Anvendelsesområdet***Artikel 1*

1. Denne konvention gælder for aftaler om løsøre-køb mellem parter, som har deres respektive forretningssteder i forskellige stater:
 - a) når staterne er kontraherende stater, eller
 - b) når international privatrets regler fører til anvendelsen af en kontraherende stats ret.
2. Den omstændighed, at parterne har deres respektive forretningssteder i forskellige stater er uden betydning, hvis dette hverken fremgår af aftalen eller af tidligere forretningsforbindelse mellem parterne, eller af oplysninger der er afgivet af parterne før eller ved aftalens indgåelse.
3. Ved afgørelsen af om denne konvention skal finde anvendelse, skal der hverken tages hensyn til parternes statsborgerskab, eller om aftalen har karakter af handelskøb eller civilt køb.

Artikel 2

Denne konvention gælder ikke for:

- a) køb af varer købt til personlig brug eller til brug for familien eller husholdningen, medmindre sælgeren før eller ved aftalens indgåelse hverken vidste eller burde have vidst at varen var købt til en sådan anvendelse,
- b) køb på auktion,
- c) køb der står i forbindelse med tvangsfuldbærelse eller anden form for tvangssalg i henhold til lov,
- d) køb af aktier, værdipapirer, omsætningspapirer eller penge,
- e) køb af skibe, fartøjer, luftfartøjer eller fly,
- f) køb af elektricitet.

Artikel 3

1. Aftaler om levering af varer, der skal tilvirkes eller fremstilles, anses som køb, medmindre den part, der bestiller varen, påtager sig at levere en væsentlig del af de materialer, der er nødvendige for varens tilvirkning eller fremstilling.

2. Denne konvention gælder ikke for aftaler, hvor den overvejende del af leverandørens forpligtelser består i at levere arbejdskraft eller andre tjenesteydelser.

Artikel 4

Denne konvention gælder kun for købeaftalens indgåelse og sælgers og købers rettigheder og forpligtelser i henhold til denne aftale. Medmindre andet udtrykkeligt er bestemt i konventionen, gælder den især ikke for:

- a) gyldigheden af aftalen eller enkelte af aftalens bestemmelser eller af sædvane.
- b) den virkning aftalen kan have på ejendomsretten til den solgte vare.

Artikel 5

Denne konvention gælder ikke for sælgerens erstatningsansvar for skade, som den solgte vare volder på nogens liv eller helbred.

Artikel 6

Parterne kan ved deres aftale udelukke anvendelsen af denne konvention, ligesom de, bortset fra reglerne i artikel 12, kan fravige eller ændre virkningen af en hvilken som helst af dens bestemmelser.

Kapitel II

Almindelige bestemmelser

Artikel 7

1. Ved fortolkning af denne konvention skal der tages hensyn til dens internationale karakter, til behovet for at fremme en ensartet anvendelse af den og til iagttagelses af god forretningsskik i international handel.
2. Spørgsmål vedrørende emner, der er underkastet denne konvention, men som konventionen ikke udtrykkeligt tager stilling til, skal afgøres i overensstemmelse med de almindelige grundsætninger, som konventionen bygger på, eller, hvor sådanne grundsætninger ikke findes, i overensstemmelse med den lov, som den internationale privatrets regler udpeger.

Artikel 8

1. Ved anvendelsen af denne konvention skal en parts erklæringer og adfærd i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med hans hensigt, hvor den anden part kendte eller ikke kunne have været uvidende om denne hensigt.
2. Såfremt stk. 1 ikke kan anvendes, skal en parts erklæringer og adfærd i øvrigt fortolkes i overensstemmelse med den opfattelse, som en fornuftig person i samme situation som den anden part ville have haft under samme omstændigheder.
3. Ved bestemmelse af en persons hensigt eller af hvilken opfattelse en fornuftig person ville have haft, skal alle sagens relevante omstændigheder, herunder parternes forhandlinger den praksis som parterne har skabt mellem sig, sædvaner og parternes efterfølgende adfærd tages i betragtning.

Artikel 9

1. Parterne er bundet af sædvaner, som de er indgået på, og af praksis, som de har skabt mellem sig.
2. Hvor andet ikke er aftalt, forudsættes parterne underforstået at have gjort de sædvaner anvendelige på aftalen eller dens indgåelse, som de kendte eller burde have kendt, og som i international handel er almindelig kendt og regelmæssigt følges af parter i aftaler af samme type i den pågældende branche.

Artikel 10

Ved anvendelse af denne konvention er

- a) hvor en part har mere end et forretningssted, hans forretningssted det sted, som har den nærmeste tilknytning til aftalen og dens opfyldelse, når henses til de omstændigheder, som parterne kendte eller forudsatte før eller ved aftalens indgåelse,
- b) hvor en part intet forretningssted har, hans sædvanlige bopæl at sidestille med forretningsstedet.

Artikel 11

En aftale om køb behøver ikke indgås skriftligt eller bekræftes i skriftlig form, ligesom aftalen heller ikke kan underkastes andre formkrav. Aftalen kan godtgøres på en hvilken som helst måde, herunder ved vidner.

Artikel 12

De bestemmelser i artikel 11, artikel 29 eller del II i denne konvention, som tillader, at en købeaftale eller en aftale om dens ændring eller ophør, eller et tilbud, et antagende svar eller anden viljeserklæring udtrykkes i en anden form end skriftligt, gælder ikke, hvor en part har sit forretningssted i en kontraherende stat som har afgivet erklæring i henhold til artikel 96 i denne konvention. Parterne kan ikke fravige eller ændre virkningen af denne artikel.

Artikel 13

Ved anvendelsen af denne konvention omfatter udtrykket »skriftligt« også telegram og telex.

DEL II

AFTALENS INDGÅELSE

Artikel 14

1. Et forslag om indgåelse af aftale, som rettes til en eller flere bestemte personer, udgør et tilbud, hvis det er tilstrækkeligt bestemt og viser tilbudsgiverens vilje til at blive forpligtet, hvis tilbudet antages. Et forslag er tilstrækkeligt bestemt, hvis det angiver den vare, som det angår, og udtrykkeligt eller stiltiende fastsætter eller angiver, hvordan varens mængde og pris skal fastsættes.
2. Et forslag, der ikke er rettet til en eller flere bestemte personer, skal alene anses for en opfordring til at give tilbud, medmindre det modsatte klart er tilkendegivet af den person, som fremsætter forslaget.

Artikel 15

1. Et tilbud har virkning, når det kommer frem til tilbudsmodtageren.
2. Et tilbud kan, selv om det er uigenkaldeligt, tilbagekaldes, såfremt tilbagekaldelsen kommer frem til tilbudsmodtageren før eller samtidig med tilbudet.

Artikel 16

1. Indtil en aftale er indgået, kan et tilbud tilbagekaldes, såfremt tilbagekaldelsen kommer frem til tilbudsmodtageren, før han har afsendt et antagende svar.
2. Et tilbud kan dog ikke tilbagekaldes:
 - a) Hvis det, enten ved at fastsætte en bestemt frist for dets antagelse eller på anden måde angiver, at det er uigenkaldeligt, eller
 - b) hvis tilbudsmodtageren havde føje til at antage, at tilbudet var uigenkaldeligt, og tilbudsmodtageren har handlet i tillid til tilbudet.

Artikel 17

Et tilbud, herunder også et uigenkaldeligt tilbud, bortfalder, når tilbudsmodtagerens afslag kommer frem til tilbudsgiveren.

Artikel 18

1. En erklæring eller anden adfærd fra tilbudsmodtageren, som angiver, at han godtager tilbudet, er en antagelse af tilbudet. Tavshed eller passivitet er ikke i sig selv en antagelse af tilbudet.
2. En antagelse af et tilbud får virkning, når det antagende svar kommer frem til tilbudsgiveren. Antagelsen får ikke virkning, hvis det antagende svar ikke kommer frem til tilbudsgiveren inden for den tid, han har fastsat, eller, hvis ingen tid er fastsat, inden rimelig tid, når tilbørligt hensyn tages til omstændighederne ved handlen, herunder hvor hurtigt et kommunikationsmiddel tilbudsgiveren har anvendt. Et mundtligt tilbud skal antages straks, medmindre andet fremgår af omstændighederne.
3. Hvis det imidlertid fremgår af tilbudet eller følger af en praksis, der er skabt mellem parterne, eller af sædvane, at tilbudsmodtageren kan tilkendegive sit samtykke ved en handling, f.eks. ved forsendelse af varen eller betaling af købesummen, uden at give meddelelse til tilbudsgiveren, får antagelse af tilbudet virkning fra det tidspunkt, denne handling foretages, forudsat at handlingen iværksættes inden for den tidsfrist, som er nævnt i stk. 2.

Artikel 19

1. Svar på tilbud, som angiver at være et antagende svar, men som indeholder tilføjelser, begrænsninger eller andre ændringer, er et afslag på tilbudet og udgør et nyt tilbud.
2. Svar på tilbud, som angiver at være et antagende svar; men som indeholder yderligere eller andre vilkår, der ikke væsentligt ændrer tilbudets vilkår, er dog et antagende svar, medmindre tilbudsgiveren uden ugrundet ophold mundtligt gør indsigelse mod uoverensstemmelsen eller sender en meddelelse herom. Gør han ikke det, er aftalevilkårene lig med vilkårene i tilbudet med de ændringer, som er indeholdt i det antagende svar.
3. Tilføjelser eller andre vilkår, som angår pris, betaling, varens kvalitet eller mængde sted og tid for levering, omfanget af den ene parts erstatningsansvar over for den anden part eller bilæggelse af tvistemål, anses bl.a. for at ændre tilbudets vilkår væsentligt.

Artikel 20

1. En frist for antagelse af tilbudet, som fastsættes af tilbudsgiveren i et telegram eller brev, regnes fra det øjeblik, telegrammet indleveres til forsendelse eller fra den dato, som brevet angiver, eller, hvis en sådan dato ikke findes, fra datoen på kuerten. En frist for antagelse, som tilbudsgiveren fastsætter telefonisk, ved telex eller ved andre øjeblikkelige kommunikationsmidler, regnes fra det tidspunkt, da meddelelsen kommer frem til tilbudsmodtageren.
2. Officielle søn- og helligdage eller andre dage, hvor forretningerne holder lukket, som indtræffer, mens fristen for antagelse af tilbud løber, medregnes i beregningen af denne frist. Hvis imidlertid en meddelelse om antagelse af tilbudet ikke kan afleveres på tilbudsgiverens adresse på fristens sidste dag, fordi den falder på en søn- eller helligdag eller på en anden dag, hvor forretningerne holdes lukket på tilbudsgiverens forretningssted, forlænges fristen dog til den nærmest følgende åbningsdag.

Artikel 21

1. Et antagende svar, der er kommet for sent, er alligevel at anse som en gyldig antagelse af tilbud, hvis tilbudsgiveren uden ophold giver tilbudsmodtageren mundtlig eller skriftlig meddelelse herom.
2. Viser et brev eller anden skriftlig meddelelse, der indeholder et antagende svar, som er nået for sent frem, at det er blevet sendt under sådanne omstændigheder, at det ville være kommet rettidigt frem til tilbudsgiveren, hvis dets befordring havde været normal, anses det forsinkede antagende svar alligevel for en gyldig antagelse af tilbud, medmindre tilbudsgiveren uden ophold giver tilbudsmodtageren mundtlig besked om, at han anser sit tilbud for bortfaldet, eller sender en meddelelse herom.

Artikel 22

Et antagende svar kan tilbagekaldes, hvis tilbagekaldelsen kommer frem til tilbudsgiveren før eller samtidig med, at antagelsen af tilbudet ville have fået virkning.

Artikel 23

En aftale er indgået i det øjeblik et antagende svar får virkning i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention.

Artikel 24

Ved anvendelse af denne del af konventionen anses et tilbud, en antagelse af et tilbud eller anden viljeserklæring for at være »kommet frem« til adressaten, når den er meddelt ham mundtligt, eller på anden måde overleveret til ham personligt, til hans forretningssted eller postadresse eller, hvis han intet forretningssted eller ingen postadresse har, til hans bopæl.

DEL III

LØSØREKØB

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 25

En parts misligholdelse er væsentlig, hvis den medfører en sådan ulempe for den anden part, at den i betydelig grad berøver ham for, hvad han i henhold til aftalen er berettiget til at forvente, medmindre den misligholdende part ikke forudså og en fornuftig person i samme situation og under tilsvarende omstændigheder ikke ville have forudset et sådant resultat.

Artikel 26

En erklæring om ophævelse er kun virksom, hvis der afgives meddelelse herom til den anden part.

Artikel 27

Har en part givet en underretning, anmodning eller anden meddelelse i overensstemmelse med denne del af konventionen og ved anvendelse af et meddelelsesmiddel, som under de givne forhold er forsvarligt, vil en forsinkelse eller fejl ved videresendelsen af meddelelsen eller dens udeblivelse ikke berøve denne part hans ret til at påberåbe sig meddelelsen, medmindre andet er udtrykkeligt foreskrevet i denne del af konventionen.

Artikel 28

Har en part i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention krav på, at den anden part opfylder en forpligtelse, er en domstol ikke forpligtet til at give dom til naturalopfyldelse, medmindre domstolen ville gøre dette efter de regler, der gælder i domslandets lov for tilsvarende købeaftaler, som ikke er underkastet denne konvention.

Artikel 29

1. Parterne kan ved overenskomst ændre en aftale eller bringe den til ophør.
2. Indeholder en skriftlig aftale en bestemmelse om, at aftalen kun kan ændres eller bringes til ophør ved skriftlig overenskomst, kan den ikke på anden måde ændres eller bringes til ophør. Ved sin handlemå-

de kan en part dog blive afskåret fra at påberåbe sig en sådan bestemmelse, i det omfang den anden part har handlet i tillid til hans handlemåde.

Kapitel II

Sælgers pligter

Artikel 30

Sælger er forpligtet til at levere varen, overgive de dokumenter, der vedrører varen, og overdrage ejendomsretten til varen, således som det er fastsat i aftalen og i denne konvention.

Afsnit I

Levering af varen og overgivelse af dokumenter

Artikel 31

Er sælger ikke forpligtet til at levere varen på et andet bestemt sted, skal han opfylde sin leveringspligt ved:

- a) hvis aftalen angår en vare, der skal sendes, at overgive varen til den første transportør med henblik på varens videreforsendelse til køber,
- b) hvis aftalen gælder en vare, der ikke skal sendes efter bestemmelsen i litra a, og som er individuelt bestemt, eller det drejer sig om en uidentificeret vare, som skal udtages fra et bestemt parti, eller som skal tilvirkes eller fremstilles, og parterne på tidspunktet for aftalens indgåelse vidste, at varen befandt sig eller skulle tilvirkes eller fremstilles på et bestemt sted, at stille varen til rådighed for køber på dette sted,
- c) i andre tilfælde- at stille varen til købers rådighed på det sted, der var sælgers forretningssted på tidspunktet for aftalens indgåelse.

Artikel 32

1. Såfremt sælger, i overensstemmelse med aftalen eller med denne konvention overgiver varen til en transportør, og varen ikke tydeligt er udskilt ved mærkning, gennem forsendelsesdokumenter eller på anden måde, skal sælger give køber meddelelse om forsendelsen og samtidig specificere varen.
2. Er sælger forpligtet til at sørge for varens forsendelse, skal han indgå de aftaler, som kræves til varens transport til det angivne sted ved hjælp af sådanne transportmidler, som efter omstændighederne er passende, og på sædvanlige vilkår for en sådan transport.
3. Er sælger ikke forpligtet til at tegne transportforsikring for varen, skal han på købers anmodning give ham alle tilgængelige oplysninger, der er nødvendige for at sætte køber i stand til at tegne en sådan forsikring.

Artikel 33

Sælger er forpligtet til at levere varen:

- a) hvis en dato er fastsat i eller fremgår af aftalens bestemmelser, på denne dato,
- b) hvis et tidsrum for levering er fastsat eller fremgår af aftalen, når som helst inden for dette tidsrum, medmindre det fremgår af omstændighederne, at køber kan fastsætte tidspunktet, eller,
- c) i alle andre tilfælde, inden rimelig tid efter aftalens indgåelse.

Artikel 34

Skal sælger overgive dokumenter vedrørende varen, er han forpligtet til at overgive dem på det tidspunkt, på det sted og i den form aftalen fastsætter. Har sælger overgivet dokumenter før det fastsatte tidspunkt,

kan han indtil dette tidspunkt afhjælpe fejl og mangler i dokumenterne, såfremt udøvelsen af denne ret ikke medfører urimelig ulempe eller omkostning for køber. Køber bevarer dog sin ret til at kræve skadeserstatning efter bestemmelsen i denne konvention.

Afsnit II

Varens kontraktmæssighed (mangler) og tredjemands krav

Artikel 35

1. Sælger er forpligtet til at levere en vare af den mængde og kvalitet og svarende til den beskrivelse, der er fastsat i aftalen. Varen skal endvidere være emballeret eller pakket på den måde, som er fastsat i aftalen.
2. Medmindre andet er aftalt mellem parterne, er varen kun mangelfri, hvis den:
 - a) er egnet til de formål, til hvilke varer af den angivne beskrivelse sædvanligvis vil blive anvendt,
 - b) er egnet til de særlige formål, som sælger udtrykkeligt eller stiltiende er blevet gjort bekendt med på tidspunktet for aftalens indgåelse, medmindre det fremgår af omstændighederne, at køber ikke regnede med, eller ikke med rimelighed kunne regne med sælgers faglige dygtighed og dømmekraft,
 - c) har den kvalitet, der svarer til en vareprøve eller model, som sælger har forelagt køber,
 - d) er emballeret eller pakket på en måde, der er sædvanlig for en sådan vare, eller, hvor en sådan måde ikke findes, på en måde, som er forsvarlig for at bevare og beskytte varen.
3. Sælger er ikke ansvarlig for en mangel ved varen efter bestemmelserne i stk. 2, litra a-d, hvis køber på tidspunktet for aftalens indgåelse kendte eller ikke kunne have været uvidende om en sådan mangel.

Artikel 36

1. Sælger er ansvarlig efter aftalen og bestemmelserne i denne konvention for mangler, der findes på det tidspunkt, da risikoen overgår til køber, selv om manglen først viser sig senere.
2. Sælger er også ansvarlig for mangler, som opstår efter det tidspunkt, der er nævnt i stk. 1, og som skyldes en misligholdelse af en hvilken som helst af hans forpligtelser, herunder en misligholdelse af en garanti for, at varen inden for en periode vil forblive egnet til et almindeligt eller et særligt formål eller vil bevare nærmere angivne egenskaber eller karakteristika.

Artikel 37

Såfremt sælger har leveret varen, før den aftalte leveringstid er kommet, kan han indtil dette tidspunkt levere manglende dele eller erstatte manglende mængder i den leverede vare, eller levere varer til erstatning for leverede mangelfulde varer, eller afhjælpe mangler ved de leverede varer, forudsat at udøvelsen af denne ret ikke bevirker urimelig ulempe eller urimelige omkostninger for køber. Køber bevarer dog sin ret til at kræve skadeserstatning efter bestemmelserne i denne konvention.

Artikel 38

1. Køber skal undersøge varen eller foranledige den undersøgt, så hurtigt som det efter omstændighederne er muligt.
2. Såfremt varen ifølge aftalen skal sendes, kan undersøgelsen udskydes, til efter varen er ankommet til sit bestemmelsessted.
3. Såfremt varen bliver omdirigeret, mens den er undervejs, eller den bliver videresendt af køber, uden at denne har rimelig adgang til at undersøge varen, og såfremt sælger ved aftalens indgåelse vidste eller burde have vidst, at varen muligvis ville blive omdirigeret eller videresendt, kan undersøgelsen udskydes, til efter varen er ankommet til sit nye bestemmelsessted.

Artikel 39

1. Køber mister adgangen til at påberåbe sig mangler ved varen, såfremt han ikke giver meddelelse til sælger herom med angivelse af manglens beskaffenhed inden rimelig tid efter, at han har opdaget eller burde have opdaget manglen.
2. Køber mister under alle omstændigheder retten til at påberåbe sig mangler ved varen, såfremt han ikke giver meddelelse til sælger inden 2 år fra den dag, da varen faktisk blev overgivet i købers besiddelse, medmindre denne tidsfrist er uforenelig med en aftalt garantiperiode.

Artikel 40

Sælger kan ikke påberåbe sig bestemmelserne i artiklerne 38 og 39, hvis manglen skyldes forhold, som han kendte eller ikke kunne have været uvidende om, og som han ikke har meddelt køber.

Artikel 41

Sælger er forpligtet til at levere en vare, som er fri for tredjemands ret eller krav, medmindre køber har samtykket i at modtage varen med tredjemands ret eller krav. Hvis imidlertid en sådan ret eller et sådant krav bygger på en immaterialrettighed, er sælgers forpligtelser underkastet bestemmelserne i artikel 42.

Artikel 42

1. Sælger er forpligtet til at levere en vare, over hvilken tredjemand hverken har eller har fremsat krav om en immaterialrettighed, som sælgeren ved indgåelsen af aftalen var bekendt med eller ikke kunne have været uvidende om, forudsat at nævnte ret eller krav bygger på en immaterialrettighed:
 - a) i overensstemmelse med lovgivningen i den stat hvor varen vil blive videresolgt eller på anden måde anvendt, hvis parterne på tidspunktet for aftalens indgåelse forudså, at varen vil blive videresolgt eller på anden måde anvendt i denne stat, eller
 - b) i andre tilfælde, i overensstemmelse med lovgivningen i en stat, hvor køber har sit forretningssted.
2. Sælgers forpligtelser i henhold til stk. 1 gælder dog ikke de tilfælde, hvor:
 - a) køber på tidspunktet for aftalens indgåelse kendte eller ikke kunne have været uvidende om tredjemands ret eller krav, eller hvor
 - b) tredjemands ret eller krav skyldes, at sælger har fulgt tekniske tegninger, mønstre, formler eller andre specifikationer, som hidrører fra køber.

Artikel 43

1. Køber mister retten til at påberåbe sig bestemmelserne i artikel 41 eller artikel 42, såfremt han ikke giver meddelelse til sælger med angivelse af arten af tredjemands ret eller krav, inden rimelig tid efter at han er eller burde være blevet opmærksom på retten eller kravet.
2. Sælger kan ikke påberåbe sig bestemmelsen i stk. 1, såfremt han var bekendt med tredjemands ret eller krav og på arten heraf.

Artikel 44

Uanset bestemmelserne i artikel 39, stk. 1, og artikel 43, stk. 1, kan køber kræve afslag i købesummen i henhold til artikel 50 eller kræve skadeserstatning, dog ikke for tabt fortjeneste, såfremt han har en rimelig undskyldning for ikke at have givet meddelelse som foreskrevet.

*Afsnit III**Købers beføjelser i tilfælde af sælgers misligholdelse**Artikel 45*

1. Undlader sælger at opfylde en eller flere af sine forpligtelser i henhold til aftalen eller denne konvention, kan køber:
 - a) gøre de rettigheder gældende, som er nævnt i artiklerne 46-52,
 - b) kræve skadeserstatning i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 74-77.
2. Køberen mister ikke nogen ret til at kræve skadeserstatning ved at gøre andre misligholdelsesbeføjelser gældende.
3. Når køber gør en misligholdelsesbeføjelse gældende, må en domstol eller en voldgiftsret ikke give sælger yderligere frist til at opfylde aftalen.

Artikel 46

1. Køber kan kræve, at sælger opfylder sine forpligtelser, medmindre køber har gjort en beføjelse gældende, som er uforenelig med dette krav.
2. Lider varen af en mangel, kan køber kun kræve omlevering, hvis manglen er væsentlig, og kravet om omlevering fremsættes enten i forbindelse med en meddelelse efter artikel 39 eller inden rimelig tid derefter.
3. Lider varen af en mangel, kan køber kræve, at sælger afhjælper manglen, medmindre det under hensyn til samtlige foreliggende omstændigheder er urimeligt at kræve dette. Et krav om afhjælpning skal fremsættes enten i forbindelse med meddelelse efter artikel 39 eller inden rimelig tid derefter.

Artikel 47

1. Køber kan fastsætte en rimelig frist, inden for hvilken sælger skal opfylde sine forpligtelser.
2. Medmindre køber har modtaget meddelelse fra sælger om, at denne ikke vil opfylde aftalen inden for den således fastsatte frist, kan køber ikke, mens fristen løber, gøre nogen misligholdelsesbeføjelse gældende. Køber mister dog ikke dermed sin eventuelle ret til at kræve skadeserstatning for forsinkelsen.

Artikel 48

1. Hvor ikke andet følger af artikel 49, kan sælger, selv efter leveringstidspunktet, på egen bekostning afhjælpe enhver misligholdelse fra hans side, hvis dette kan gøres uden urimelig forsinkelse for køber, og uden at denne udsættes for en urimelig ulempe eller usikkerhed om, hvorvidt hans udlæg vil blive godtgjort af sælger. Køber bevarer dog sin eventuelle ret til at kræve skadeserstatning efter bestemmelserne i denne konvention.
2. Opfordrer sælger køber til at lade ham vide, om køber vil tage imod opfyldelse af aftalen, og efterkommer køber ikke denne opfordring inden rimelig tid, kan sælger opfylde aftalen inden for den tidsfrist, som han har angivet i sin opfordring. Køber kan da ikke inden for den tidsfrist gøre nogen form for misligholdelsesbeføjelse gældende, som er uforenelig med sælgers opfyldelse af sine forpligtelser.
3. En meddelelse fra sælger om, at han vil opfylde aftalen inden for en angiven frist, antages at indeholde en opfordring til køber i henhold til stk. 2 om, at denne skal meddele sælger sin afgørelse.
4. En opfordring eller meddelelse fra sælger i henhold til stk. 2 eller stk. 3 i denne artikel får kun virkning, hvis den kommer frem til køber.

Artikel 49

1. Køber kan hæve købet:
 - a) hvis sælgerens manglende opfyldelse af sine forpligtelser efter aftalen eller denne konvention er en væsentlig misligholdelse, eller
 - b) i tilfælde af manglende levering, hvis sælger ikke leverer varen inden for den yderligere frist, som køber har fastsat i henhold til artikel 47, stk. 1, eller hvis han meddeler, at han ikke vil levere varen inden for den således fastsatte frist.
2. Har sælgeren leveret varen, mister køber dog adgangen til at hæve købet, medmindre

- a) i tilfælde af forsinket levering hæver købet inden rimelig tid, efter at han er blevet bekendt med, at levering har fundet sted,
- b) i tilfælde af anden misligholdelse end forsinket levering hæver købet inden rimelig tid,
 - i. efter at han er blevet bekendt med eller burde være blevet bekendt med misligholdelsen,
 - ii. efter udløb af en eventuel yderligere frist, som køber har fastsat i henhold til artikel 47, stk. 1, eller efter at sælger har erklæret, at han ikke vil opfylde sine forpligtelser inden for den således fastsatte yderligere frist, eller
 - iii. efter udløb af den eventuelle yderligere frist, som sælger har angivet i henhold til artikel 48, stk. 2, eller efter at køber har tilkendegivet, at han ikke vil acceptere, at sælger opfylder sine forpligtelser.

Artikel 50

Lider varen af en mangel, kan køber, uanset om varen er betalt, kræve et forholdsmæssigt afslag i købesummen, der udregnes efter værdien af den faktisk leverede vare på leveringstidspunktet og den værdi, som en tilsvarende mangelfri vare vil have haft på dette tidspunkt. Hvis sælger imidlertid i henhold til artikel 37 eller artikel 48 afhjælper en mangelfuld eller manglende levering, eller hvis køber afslår at tage imod sælgers opfyldelse af aftalen i henhold til de nævnte artikler, kan køber ikke kræve afslag i købesummen.

Artikel 51

1. Leverer sælger kun en del af varen, eller er kun en del af den leverede vare mangelfri, gælder bestemmelserne i artiklerne 46-50 for den del af varen, som ikke er leveret, eller som er mangelfuld.
2. Køber kan kun hæve købet i dets helhed, hvis sælgers undladelse af at levere den aftalte mængde fuldt ud eller undladelse af at levere en mangelfri vare er en væsentlig misligholdelse.

Artikel 52

1. Leverer sælger varen før den fastsatte tid, kan køber tage imod levering af varen eller afvise den.
2. Leverer sælger mere end aftalt, kan køber tage imod levering af den overskydende mængde eller afvise denne. Modtager køber den overskydende mængde eller en del af den, skal han betale den aftalte pris for det for meget leverede.

Kapitel III

Købers pligter

Artikel 53

Køber er forpligtet til at betale købesummen for varen og til at tage imod levering som fastsat i aftalen og i denne konvention.

Afsnit I

Købesummens betaling

Artikel 54

I købers forpligtelse til at betale købesummen indgår, at han tager de skridt og iagttager de forskrifter, som aftalen eller love og andre forskrifter måtte kræve, for at betaling vil kunne ske.

Artikel 55

Når en aftale er indgået på gyldig måde, men ikke udtrykkeligt eller stiltiende fastsætter eller indeholder forskrifter til fastsættelse af købesummen, anses parterne, hvor andet ikke fremgår af omstændighederne, at have aftalt den pris, som på tidspunktet for indgåelsen af aftalen almindeligvis forlanges for en tilsvarende vare, når den sælges i den pågældende branche under tilsvarende omstændigheder.

Artikel 56

For en vare, der sælges efter vægt, regnes prisen i tvivlstilfælde efter nettovægten.

Artikel 57

1. Har køber ikke forpligtet sig til at erlægge købesummen på et andet bestemt sted, er han forpligtet til at erlægge den til sælger:
 - a) på sælgers forretningssted, eller
 - b) hvor betaling skal erlægges mod overgivelse af varen eller af dokumenter, på det sted hvor overgivelsen finder sted.
2. Sælger er forpligtet til at bære de forøgede betalingsomkostninger, der er en følge af, at han har skiftet forretningssted efter aftalens indgåelse.

Artikel 58

1. Har køber ikke forpligtet sig til at betale købesummen på et andet tidspunkt, er han forpligtet til at betale den, når sælger stiller enten varen eller dokumenterne, som giver deres indehaver ret til at råde over varen, til købers rådighed i overensstemmelse med aftalen og denne konvention. Sælger har ret til at gøre en sådan betaling til en betingelse for varens eller dokumenternes overgivelse.
2. Skal varen forsendes, kan sælger sende den på det vilkår, at varen eller dokumenter, der giver deres indehaver ret til at råde over varen, kun overgives til køber mod betaling af købesummen.
3. Køber er ikke forpligtet til at betale købesummen, førend han har haft adgang til at undersøge varen, medmindre den fremgangsmåde for levering og betaling, som parterne har aftalt, er uforenelig med en sådan adgang til undersøgelse.

Artikel 59

Køber er forpligtet til at betale købesummen på det tidspunkt, som er fastsat, eller som kan fastslås på grundlag af aftalen og denne konvention, uden at sælger behøver fremsætte særskilt påkrav eller iagttage særlige former.

Afsnit II

Modtagelse af levering

Artikel 60

Købers pligt til at tage imod levering består i:

- a) at foretage alle de handlinger, som med rimelighed kan forventes af ham, for at sætte sælger i stand til at foretage levering samt
- b) at modtage varen.

Afsnit III

Sælgers beføjelser i anledning af købers misligholdelse

Artikel 61

1. Undlader køber at opfylde en eller flere af sine forpligtelser i henhold til aftalen eller denne konvention, kan sælger:

- a) gøre de rettigheder gældende, som er nævnt i artiklerne 62-65,
 - b) kræve skadeserstatning i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 74-77.
2. Sælger mister ikke nogen ret til at kræve skadeserstatning ved at gøre andre misligholdelsesbeføjelser gældende.
 3. Når sælger gør en misligholdelsesbeføjelse gældende, må en domstol eller en voldgiftsret ikke give køber yderligere frist til at opfylde aftalen.

Artikel 62

Sælger kan forlange, at køber betaler købesummen, tager imod levering eller opfylder sine andre forpligtelser, medmindre sælger har gjort en misligholdelsesbeføjelse gældende, der er uforenelig med disse krav.

Artikel 63

1. Sælger kan fastsætte en rimelig frist, inden for hvilken køber skal opfylde sine forpligtelser.
2. Medmindre sælger har modtaget meddelelse fra køber om, at denne ikke vil opfylde aftalen inden for den således fastsatte frist, kan sælger ikke, mens fristen løber, gøre nogen misligholdelsesbeføjelse gældende. Sælger mister dog ikke dermed sin eventuelle ret til at kræve skadeserstatning for forsinkelse.

Artikel 64

1. Sælger kan hæve købet:
 - a) hvis købers manglende opfyldelse af sine forpligtelser efter aftalen eller denne konvention er en væsentlig misligholdelse, eller
 - b) hvis køber ikke inden for den yderligere frist, som sælger har fastsat i henhold til artikel 63, stk. 1, har opfyldt sin betalingsforpligtelse eller sin forpligtelse til at tage imod levering af varen, eller såfremt køber meddeler, at han ikke vil gøre det inden for den således fastsatte frist.
2. Har køber betalt købesummen for varen, mister sælger dog sin ret til at hæve købet, medmindre han:
 - a) i tilfælde af forsinket opfyldelse fra købers side hæver købet, før sælger er blevet bekendt med, at opfyldelsen er sket, eller
 - b) i tilfælde af anden misligholdelse end en forsinket opfyldelse fra købers side, hæver købet inden rimelig tid
 - i. efter, at sælger er blevet bekendt med eller burde være bekendt med misligholdelsen, eller
 - ii. efter udløbet af den yderligere frist, som sælger har fastsat i henhold til artikel 63, stk. 1, eller efter at køber har erklæret, at han ikke vil opfylde sine forpligtelser inden for den fastsatte yderligere frist.

Artikel 65

1. Skal køber efter aftalen nærmere angive form, mål eller andre egenskaber ved varen, og kommer han ikke med en specifikation til det aftalte tidspunkt eller inden rimelig tid, efter at han har modtaget sælgerens opfordring hertil, kan sælger, uden at han derved mister andre rettigheder, han måtte have, selv foretage en nærmere bestemmelse af varens egenskaber i overensstemmelse med de af købers krav, han måtte kende.
2. Foretager sælger selv en nærmere bestemmelse af varens egenskaber, skal han underrette køber om de nærmere enkeltheder derved og fastsætte en rimelig frist, inden for hvilken køber kan foretage en anden bestemmelse. Hvis køber, efter at have fået en sådan meddelelse, ikke gør dette inden for den således fastsatte frist, er sælgers bestemmelse af varens egenskaber bindende.

Kapitel IV

Risikoens overgang

Artikel 66

Går varen tabt, eller forringes den, efter at risikoen er gået over på køber, fritager dette ikke køber for hans forpligtelse til at betale købesummen, medmindre varens tab eller forringelse skyldes sælgers handling eller forsømmelse.

Artikel 67

1. Skal varen forsendes, og er sælger ikke forpligtet til at overgive den på et bestemt sted, går risikoen over på køber, når varen er overgivet til den første transportør med henblik på videreforsendelse af varen til køber i overensstemmelse med købeaftalen. Er sælger forpligtet til at overgive varen til en transportør på et bestemt sted, går risikoen først over på køber, når varen er overgivet til transportøren på dette sted. Det har ingen virkning for risikoens overgang, at sælger har adgang til at beholde de dokumenter, der giver ret til at råde over varen.
2. Risikoen går dog først over på køber, når varen er blevet udskilt til køber ved mærkning af varen, ved transportdokument, ved meddelelse til køber eller på anden måde.

Artikel 68

Risikoen for varer, der sælges, mens de er under transport, går over på køber fra aftalens indgåelse. Hvis det imidlertid fremgår af omstændighederne, anses køber for at have påtaget sig risikoen fra det tidspunkt, da varen blev overgivet til den transportør, som udfærdigede forsendelsesdokumenterne. Sælger bærer dog risikoen for tab eller forringelse, såfremt sælger, da aftalen blev indgået, vidste eller burde have vidst, at varen var gået tabt eller var blevet forringet, og han ikke oplyste køber derom.

Artikel 69

1. I tilfælde, som ikke omfattes af bestemmelserne i artiklerne 67 og 68, går risikoen over på køber, når han modtager varen, eller, hvor han ikke gør dette i rette tid, fra det tidspunkt da varen stilles til hans rådighed, og han misligholder aftalen ved ikke at tage imod levering
2. Er køber forpligtet til at modtage varen på et andet sted end sælgers forretningssted, overgår risikoen dog, når tiden for levering er kommet, og køber er bekendt med, at varen er stillet til hans rådighed på det angivne sted.
3. Angår aftalen en vare, der ikke er udskilt anses den ikke for at være stillet til købers rådighed, før den er klart udskilt til køber.

Artikel 70

Har sælger begået en væsentlig misligholdelse, vil reglerne i artiklerne 67, 68 og 69 ikke afskære køber fra at gøre nogen af sine beføjelser gældende i anledning af misligholdelsen.

Kapitel V

Regler som er fælles for sælgers og købers pligter

Afsnit I

Forventet misligholdelse og køb hvor varen skal leveres efterhånden

Artikel 71

1. En part kan indstille opfyldelsen af sine forpligtelser, såfremt det efter aftalens indgåelse viser sig, at den anden part ikke vil opfylde en væsentlig del af sine forpligtelser som følge af:
 - a) en alvorlig mangel på evne til at opfylde eller manglende kreditværdighed, eller
 - b) hans adfærd under forberedelserne til aftalens opfyldelse eller under hans opfyldelse af aftalen.

2. Har sælger afsendt varen, før de omstændigheder, der er nævnt i stk. 1, viste sig, kan han hindre, at varen overgives til køber, selv om køber har et dokument, som giver ham ret til at få varen i sin besiddelse. Dette gælder dog kun den ret til varen, der gælder i forholdet mellem køber og sælger.
3. En part, som indstiller sin opfyldelse af aftalen, det være sig før eller efter varens afsendelse, skal omgående meddele dette til den anden part, og skal genoptage opfyldelsen, hvis den anden part giver ham betryggende sikkerhed om, at han vil opfylde sine forpligtelser.

Artikel 72

1. Bliver det før tidspunktet for aftalens opfyldelse åbenbart, at en af parterne vil misligholde aftalen væsentligt, kan den anden part hæve købet.
2. Hvis tiden tillader det, skal den part, som har til hensigt at hæve købet, på rimelig måde give den anden part meddelelse herom, for at denne kan få lejlighed til at give ham en betryggende sikkerhed for, at han vil opfylde.
3. Bestemmelserne i stk. 2 finder ikke anvendelse, såfremt den anden part har erklæret, at han ikke vil opfylde sine forpligtelser.

Artikel 73

1. Skal sælger ifølge aftalen levere efterhånden, og betaling erlægges særskilt for hver levering, og sker der en væsentlig misligholdelse vedrørende en enkelt levering eller betaling, kan den anden part hæve købet med hensyn til denne levering.
2. Hvis den ene parts misligholdelse vedrørende en levering eller betaling giver den anden part god grund til at forvente en væsentlig misligholdelse vedrørende kommende leveringer eller betalinger, kan denne hæve købet for fremtidige leveringers vedkommende, forudsat at han gør dette inden rimelig tid.
3. En køber, som hæver købet for en leverings vedkommende, kan samtidig hæve købet for tidligere eller for senere leveringers vedkommende, hvis disse andre leveringer som følge af deres indbyrdes sammenhæng ikke vil kunne anvendes efter det formål, som parterne forudsatte ved aftalens indgåelse.

Afsnit II

Skadeserstatning

Artikel 74

Skadeserstatning i anledning af en parts misligholdelse består af et beløb, der svarer til det tab, herunder tabt fortjeneste, som den anden part har lidt som følge af misligholdelsen. Erstatningen må ikke overstige det tab, som den misligholdende part forudså eller burde have forudset, da aftalen blev indgået, når henses til de omstændigheder han vidste eller burde have vidst ville blive en mulig følge af misligholdelsen.

Artikel 75

Hæves købet, og har køber foretaget dækningskøb, eller sælger solgt varen til anden side på forsvarlig måde og inden rimelig tid efter ophævelsen af købet, kan den part, som kræver erstatning, foruden den yderligere erstatning der kan kræves efter artikel 74, kræve forskellen mellem den aftalte pris, og den pris der er opnået ved dækningskøbet eller -salget.

Artikel 76

1. Hæves købet, og findes der en gængs pris for varen, kan den part, der kan kræve skadeserstatning, og som ikke har foretaget dækningskøb eller -salg efter artikel 75, kræve forskellen mellem den aftalte pris og den gængse pris på tidspunktet for ophævelsen, foruden den yderligere erstatning der kan kræ-

ves efter artikel 74. Har den part, der kræver skadeserstatning, hævet købet efter at have modtaget varen, skal den gængse pris for varen på modtagelsestidspunktet dog lægges til grund, i stedet for den pris der var gængs på tidspunktet for aftalens ophævelse.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 er den gængse pris den pris, der gælder på det sted, hvor varen skulle have være leveret, eller, hvis der ikke findes nogen gængs pris på det sted, den pris der er gængs på et andet passende sammenligneligt sted, idet der tages rimeligt hensyn til forskellene i transportudgifterne for varen.

Artikel 77

Den part, som påberåber sig misligholdelse, skal træffe de efter omstændighederne rimelige foranstaltninger for at begrænse det tab, han lider som følge af misligholdelsen, herunder også tab af fortjeneste. Træffer han ikke disse foranstaltninger, kan den misligholdende part kræve en nedsættelse af skadeserstatningen med det beløb, som tabet burde have været formindsket med.

Afsnit III

Renter

Artikel 78

Betaler en af parterne ikke købesummen eller et andet forfaldent beløb, er den anden part berettiget til at kræve renter af beløbet, uden at miste retten til at kræve skadeserstatning efter bestemmelserne i artikel 74.

Afsnit IV

Ansvarsfritagelse

Artikel 79

1. En part er ikke erstatningsansvarlig for manglende opfyldelse af sine forpligtelser, såfremt han kan godtgøre, at dette skyldtes en hindring uden for hans kontrol, og at han på tidspunktet for aftalens indgåelse ikke med rimelighed kunne forventes at have taget hindringen i betragtning eller at have undgået eller overvundet den eller dens følger.
2. Skyldes en parts manglende opfyldelse, at en tredjemand, som han har antaget til helt eller delvist at opfylde aftalen, ikke opfylder sine forpligtelser, er parten kun fritaget for erstatningspligt, hvis:
 - a) han er fritaget efter bestemmelserne i stk. 1, og
 - b) den pågældende tredjemand, han har antaget, ville være fritaget, hvis bestemmelserne i stk. 1 skulle gælde for ham.
3. Fritagelse for erstatningspligt efter denne artikel gælder, så længe hindringen består.
4. Den part, som ikke opfylder aftalen, er forpligtet til at give meddelelse til den anden part om hindringen og dens betydning for mulighederne for at opfylde aftalen. Hvis den anden part ikke modtager meddelelsen inden rimelig tid, efter at den part, som ikke har opfyldt sine forpligtelser, fik eller burde have fået kendskab til hindringen, er denne part erstatningspligtig for det tab, der følger af, at den anden part ikke modtog meddelelsen.
5. Bestemmelserne i denne artikel afskærer ikke nogen af parterne fra at gøre andre rettigheder gældende end retten til at kræve skadeserstatning efter denne konvention.

Artikel 80

En part kan ikke påberåbe sig den anden parts manglende opfyldelse af sine forpligtelser, i det omfang en sådan manglende opfyldelse skyldes hans egne handlinger eller undladelser.

Afsnit V

Virkningerne af aftalens ophævelse

Artikel 81

1. Købets ophævelse fritager begge parter for deres forpligtelser bortset fra eventuel skyldig skadeserstatning. Ophævelsen berører ikke aftalens bestemmelser om afgørelse af tvister eller aftalens andre bestemmelser om parternes rettigheder og forpligtelser, som måtte følge af købets ophævelse.
2. En part, som helt eller delvist har opfyldt købet, kan kræve, at den anden part tilbageleverer det, som den førstnævnte part har leveret eller betalt efter aftalen. Såfremt begge parter er forpligtet til tilbagelevering, skal de gøre dette samtidigt.

Artikel 82

1. Køber mister retten til at hæve købet eller til at kræve omlevering af sælger, hvis det er umuligt for ham at tilbagelevere varen i væsentlig samme stand, som han modtog den i.
2. Stk. 1 gælder ikke:
 - a) hvis umuligheden af tilbagelevering af varen, eller af varens tilbagelevering i væsentlig samme stand, som køberen modtog varen i, ikke skyldtes købers handlinger eller undladelser,
 - b) hvis varen eller en del af den er gået til grunde eller er blevet forringet som følge af den undersøgelse, der er nævnt i artikel 38, eller
 - c) hvis varen eller en del af den er blevet solgt på sædvanlig vis, eller er blevet forbrugt eller omdannet af køber ved sædvanlig brug, før køber opdagede eller burde have opdaget manglen.

Artikel 83

En køber, som har mistet retten til at hæve købet eller til at kræve omlevering efter artikel 82, bevarer alle sine andre beføjelser i henhold til aftalen og denne konvention.

Artikel 84

1. Skal sælger tilbagebetale købesummen, er han tillige forpligtet til at forrente den fra det tidspunkt, da den blev betalt.
2. Køber skal godtgøre sælger et beløb svarende til den nytte, han har fået af varen eller af en del af varen:
 - a) hvis han skal tilbagelevere varen helt eller delvist, eller
 - b) hvis det er umuligt for ham at tilbagelevere varen helt eller delvist, eller at tilbagelevere varen helt eller delvist i væsentlig samme stand, hvori han modtog varen, men han alligevel har hævet købet eller krævet omlevering.

Afsnit VI

Sælgers og købers omsorgspligt

Artikel 85

Tager køber ikke mod levering i rette tid, eller betaler køber ikke købesummen i tilfælde, hvor betaling skal erlægges samtidig med varens levering, og er sælger enten i besiddelse af varen eller råder han på anden måde over den, skal sælger træffe sådanne foranstaltninger' som efter omstændighederne er rimelige for at drage omsorg for den. Sælger har ret til at tilbageholde varen, indtil køber har holdt ham skadesløs for hans rimelige udgifter.

Artikel 86

1. Har køber modtaget varen, og har han i sinde at benytte sig af sin ret efter aftalen eller denne konvention til at afvise den, skal han træffe sådanne foranstaltninger, som efter omstændighederne er rimelige for at drage omsorg for den. Køber har ret til at tilbageholde varen, indtil sælger har holdt ham skadesløs for hans rimelige udgifter.
2. Er en vare, der er blevet sendt til køber, blevet stillet til dennes rådighed på bestemmelsesstedet, og gør køber brug af sin ret til at afvise den, må han tage varen i sin besiddelse på sælgers vegne, forudsat at dette kan gøres, uden at han betaler købesummen og uden urimelig ulempe og urimelig omkostning for køber. Denne bestemmelse gælder dog ikke, hvis sælger eller en person, som har bemyndigelse til at tage sig af varen på sælgers vegne, er tilstede på varens bestemmelsessted. Tager køberen varen i sin besiddelse i overensstemmelse med bestemmelserne i dette stykke, har han de pligter og rettigheder, som er nævnt i stk. 1.

Artikel 87

En part, som er forpligtet til at træffe foranstaltninger for at drage omsorg for varen, har ret til at anbringe den i tredjemands lager på den anden parts bekostning, forudsat at udgifterne hertil ikke er urimelige.

Artikel 88

1. Den part, som er forpligtet til at drage omsorg for varen i overensstemmelse med artikel 85 eller 86, kan sælge den på forsvarlig måde, hvis den anden part har ventet urimeligt længe med at tage den i sin besiddelse, med at tage den tilbage, eller med at betale købesummen eller udgifter til dens opbevaring, forudsat at den anden part har fået et rimeligt varsel om, at bortsalg af varen påtænkes.
2. Er varens holdbarhed begrænset eller er dens opbevaring forbundet med urimelige udgifter, skal den part, der er forpligtet til at drage omsorg for varen i henhold til artikel 85 eller 86, træffe rimelige foranstaltninger til at bortsælge den. Han skal så vidt muligt underrette den anden part om sin salgshensigt.
3. Den part, som bortsælger varen, har ret til af salgsprovenuet at beholde et beløb, som svarer til rimelige udgifter til varens opbevaring og salg. Han skal afregne det overskydende beløb med den anden part.

DEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 89

De Forenede Nationers Generalsekretær udpeges hermed til depositar for denne konvention.

Artikel 90

Denne konvention viger for internationale overenskomster, som allerede er eller vil blive indgået, og som indeholder bestemmelser om emner, som er omhandlet i denne konvention, forudsat at parterne har deres forretningssted i stater, der er parter i en sådan overenskomst.

Artikel 91

1. Denne konvention kan undertegnes på det afsluttende møde på De Forenede Nationers konference vedrørende aftaler om internationale løsøre-køb, og vil kunne undertegnes af alle stater på de Forenede Nationers hovedsæde i New York indtil den 30. september 1981.
2. Denne konvention kan ratificeres, antages eller godkendes af alle stater, der har undertegnet den.
3. Denne konvention kan tiltrædes af alle stater, som ikke har undertegnet den, fra den dag den er klar til at blive undertegnet.

4. Dokumenter om ratifikation, antagelse, godkendelse og tiltrædelse skal deponeres hos De Forenede Nationers Generalsekretær.

Artikel 92

1. En kontraherende stat kan på det tidspunkt, da den underskriver, ratificerer, antager, godkender eller tiltræder konventionen erklære, at den ikke vil være bundet af Del II eller Del III af denne konvention.
2. En stat, som afgiver en erklæring i henhold til stk. 1 vedrørende Del II eller Del III af denne konvention, anses ikke som kontraherende stat i henhold til konventionens artikel 1, stk. 1 for så vidt angår emner, der er nævnt i den del af konventionen, som erklæringen gælder.

Artikel 93

1. Har en kontraherende stat to eller flere landområder, hvor der i medfør af statens forfatning gælder forskellige retssystemer vedrørende de emner, der er behandlet i denne konvention, kan den, når den undertegner, ratificerer, antager, godkender eller tiltræder konventionen, erklære, at konventionen skal gælde for alle dens landområder eller kun for ét eller flere af dem, og den kan til hver en tid ændre den afgivne erklæring ved at afgive en ny.
2. Disse erklæringer skal afgives til depositaren og skal udtrykkeligt angive de landområder for hvilke konventionen skal gælde.
3. Hvis konventionen, som følge af en erklæring afgivet under denne artikel, gælder for ét eller flere, men ikke for alle de landområder, som hører til en kontraherende stat, og hvis en parts forretningssted er beliggende i denne stat, anses forretningsstedet, ved anvendelsen af denne konvention, for ikke at ligge i en kontraherende stat, medmindre det ligger i et landområde, for hvilket konventionen gælder.
4. Afgiver en kontraherende stat ikke en erklæring efter stk. 1 i denne artikel, gælder konventionen for alle statens landområder.

Artikel 94

1. To eller flere kontraherende stater, som har samme eller nært beslægtede retsregler om de emner, som denne konvention omhandler, kan til hver en tid erklære, at konventionen ikke skal gælde for køb eller for indgåelse af aftaler om køb, når parterne har forretningssted i disse stater. Sådanne erklæringer kan afgives i fællesskab eller ved erklæringer om gensidighed afgivet af hver part for sig.
2. En kontraherende stat, som har de samme eller nært beslægtede retsregler om de emner, denne konvention omhandler, som en eller flere stater, der ikke har tiltrådt konventionen, kan til hver en tid erklære, at konventionen ikke skal gælde for køb eller for indgåelse af aftaler om køb, når parterne har deres forretningssted i disse stater.
3. Tiltræder en stat, der har været omfattet af en erklæring efter stk. 2, senere konventionen, vil erklæringen fra det tidspunkt, da konventionen træder i kraft for den nye kontraherende stats vedkommende, have samme virkning som en erklæring afgivet i medfør af stk. 1, forudsat at den nye kontraherende stat tilslutter sig en sådan erklæring eller selv afgiver en gensidighedserklæring.

Artikel 95

En stat kan, når den deponerer sin ratifikation, antagelse, godkendelse eller tiltrædelse, erklære, at den ikke vil være bundet af artikel 1, stk. 1, litra b, i denne konvention.

Artikel 96

En kontraherende stat, hvis lovgivning kræver, at aftaler om køb skal oprettes skriftligt eller skal kunne godtgøres med skriftligt bevis, kan til hver en tid afgive en erklæring i henhold til artikel 12 om, at bestemmelserne i artiklerne 11 og 29 eller i Del II i denne konvention, som tillader, at en købeftale eller en

aftale om dens ændring eller ophør, eller et tilbud, et antagen de svar eller anden viljeserklæring udtrykkes i anden form end skriftligt, ikke skal gælde, når en af parterne har forretningssted i denne stat.

Artikel 97

1. Erklæringer vedrørende denne konvention, som afgives ved dens undertegnelse, skal bekræftes, når den ratificeres, antages eller godkendes.
2. Erklæringer og bekræftelser af disse erklæringer skal afgives skriftligt og skal i behørig form meddeles til depositaren.
3. En erklæring får virkning samtidig med, at denne konvention træder i kraft i den pågældende stat. En erklæring, som depositaren modtager i behørig form, efter at konventionen er trådt i kraft, får dog virkning på den første dag i den måned, som følger efter, at 6 måneder er forløbet fra den dag, depositaren modtog erklæringen. Gensidighedserklæringer, som afgives af en stat i henhold til artikel 94, træder i kraft på den første dag i den måned, som følger efter, at 6 måneder er forløbet fra den dag, depositaren modtog den seneste erklæring.
4. En stat, som afgiver en erklæring i henhold til denne konvention, kan til hver en tid tilbagekalde den ved en skriftlig meddelelse, som afgives i behørig form til depositaren. En sådan tilbagekaldelse får virkning på den første dag i den måned, som følger efter, at 6 måneder er forløbet fra den dag, depositaren modtog tilbagekaldelsen.
5. En tilbagekaldelse af en erklæring, som er afgivet i henhold til artikel 94, ophæver fra den dag, da tilbagekaldelsen får virkning, enhver gensidighedserklæring, som er afgivet af en anden stat i henhold til denne artikel.

Artikel 98

Der kan ikke tages andre forbehold end de, som er udtrykkeligt tilladt i denne konvention.

Artikel 99

1. Bortset fra hvad der følger af bestemmelser i denne artikels stk. 6, træder denne konvention i kraft fra den første dag i den måned, som følger efter, at 12 måneder er forløbet, efter at det tiende dokument om ratifikation, antagelse, godkendelse eller tiltrædelse er blevet deponeret, herunder indbefattet dokumenter som indeholder en erklæring i henhold til artikel 92.
2. Når en stat ratificerer, antager, godkender eller tiltræder denne konvention, efter at det tiende dokument om ratifikation, antagelse, godkendelse eller tiltrædelse, er deponeret, træder denne konvention, bortset fra den del, der eventuelt er holdt uden for, i kraft, for så vidt angår denne stat, medmindre andet måtte følge af bestemmelserne i stk. 6 i denne artikel, på den første dag i den måned, som følger efter, at 12 måneder er forløbet fra deponeringen af dens dokument om ratifikation, antagelse, godkendelse eller tiltrædelse.
3. En stat, som ratificerer, antager, godkender eller tiltræder denne konvention, og som er kontraherende part i konventionen om den ensartede købeaftalelov, som er indgået i Haag den 1. juli 1964 (købeaftalelovskonventionen af 1964) og konventionen om den ensartede købelov indgået i Haag den 1. juli 1964 (købelovskonventionen af 1964), skal samtidig opsiges, efter omstændighederne enten den ene eller begge disse konventioner ved at underrette den nederlandske regering herom.
4. En stat, som er kontraherende part i købelovskonventionen af 1964, og som ratificerer, antager, godkender eller tiltræder nærværende konvention, og som i henhold til artikel 92 erklærer eller har erklæret, at den ikke vil være bundet af Del II i nærværende konvention, skal samtidig med ratifikationen, antagelsen, godkendelsen eller tiltrædelsen opsiges købelovskonventionen af 1964 ved at underrette den nederlandske regering herom.
5. En stat, som er kontraherende part i købeaftalelovskonventionen af 1964, og som ratificerer, antager, godkender eller tiltræder nærværende konvention, og som i henhold til artikel 92 erklærer eller har erklæret, at den ikke vil være bundet af Del III i nærværende konvention, skal samtidig med ratifikati-

onen, antagelsen, godkendelsen eller tiltrædelsen opsiges købeaftalelovskonventionen ved at underrette den nederlandske regering herom.

6. Efter nærværende artikel får ratifikationer, antagelser, godkendelser og tiltrædelser af denne konvention, som foretages af stater, som er parter i købeaftalelovskonventionen af 1964 eller i købelovskonventionen af 1964, først virkning, når de opsigelser, som disse stater er forpligtet til at give af disse to konventioner, har fået virkning. Depositaren for denne konvention skal rådføre sig med den nederlandske regering, som er depositar for konventionerne af 1964, for at sikre den fornødne koordination i så henseende.

Artikel 100

1. Denne konvention gælder kun på indgåelse af en aftale, når forslaget om at indgå aftalen stilles på eller efter den dato, hvor konventionen træder i kraft i forhold til de kontraherende stater, der nævnes i artikel 1, stk. 1, litra a, eller en kontraherende stat, der nævnes i artikel 1, stk. 1, litra b.
2. Denne konvention gælder udelukkende aftaler, der er indgået på eller efter den dato, hvor konventionen træder i kraft for de kontraherende stater, der nævnes i artikel 1, stk. 1, litra a, eller den kontraherende stat, der nævnes i artikel 1, stk. 1, litra b.

Artikel 101

1. En kontraherende stat kan opsiges denne konvention, eller Del II eller Del III i konventionen, ved en formel skriftlig meddelelse til depositaren.
2. Opsigelsen træder i kraft den første dag i den måned, som følger efter, at 12 måneder er forløbet fra den dag, depositaren modtog meddelelsen. Når meddelelsen angiver, at en længere periode skal forløbe, før opsigelsen træder i kraft, sker dette, når denne længere periode er forløbet, efter at meddelelsen er modtaget af depositaren.

Undertegnet i Wien, dags dato ellefte april et tusind ni hundrede og firs, i en enkelt original med sidestillede versioner på arabisk, kinesisk, engelsk, fransk, russisk og spansk.

Som vidner dertil har de undertegnede befuldmægtigede ministre, der har fuldmagt hertil fra deres respektive regeringer, underskrevet denne konvention.